

دوشنبه ۲۵ فروردین ۱۳۹۹ • ۱۹ شعبان ۱۴۴۱ • ۱۳ آپریل ۲۰۲۰

اخبار

لمپارد بعد از ۱۵ سال جواب فرگوسن را داد!

با ورود موریניو به انگلیس در سال ۲۰۰۴، چلسی تبدیل به قدرت اول فوتبال جزیره شده و موفق شد دو سال پیاپی عنوان قهرمانی را از آن خود کند.

در آن مقطع برخی از جمله سرالکس فرگوسن سبک بازی این تیم را خسته کننده توصیف می کردند، فرانک لمپارد که از ستاره های تاثیرگذار آن مقطع چلسی بود، مدعی شد آمار موید حقیقت دیگری بوده است.

فرانک لمپارد گفت: «زدن برجسب خسته کننده و بازی چلسی از سوی سرالکس فرگوسن آغاز شد. شاید این سبک برای برخی حوصله سر بر بود، اما برای خود ما اینگونه نبود.

فرگوسن ادعا می کرد ما خیلی روی به بازی مستقیم می آوریم، اما آمار در سال ۲۰۰۵ نشان می داد ما بیشترین تعداد گل، بیشترین ضربه در چارچوب، بیشترین تعداد پاس و البته بیشترین تعداد امتیاز را در کارنامه ثبت کرده بودیم.

بعنی ما بازیکنان لیورپول سبک بازی ما را با تیم قدیمی ویمبلدون مقایسه کرده و اینگونه طعنه می زدند. اما من معتقد بودم لیورپول تیمی است که بازیکنی مانند پیتر کرواچ را جذب می کند و وقتی شما کاری می کنید، یعنی سبک بازی شما معطوف به نقطه قوت این بازیکن است.»

بارسلونا نزدیک سیاهچاله

«با باشگاهی هستیم که بیشترین درآمد را در دنیا دارد، اما واقعیت این است که ما نمی‌توانیم به درآمد ۱۰۰۵ میلیارد یورویی که هدفمان بود و بودجه را بر اساس آن بسته بودیم برسیم.»

این صحبت‌های جوزپ ماریا بارنومتو، رئیس باشگاه بارسلونا در مصاحبه‌های تازه‌اش است.

او به اثر شیوع ویروس کرونا روی غول‌های کاتالان و عملکرد آنها اشاره کرد و گفت که باشگاه در ماه فوریه به روندی بی‌سابقه در کسب درآمد رسیده بود، و فراتر از انتظارات عمل کرده بود، اما حالا آنها هیچ درآمدی از فروش بلیت، حق پخش تلویزیونی، اجاره هتل، مغازه‌ها، و موزه باشگاه ندارند. او می‌گوید: «این باعث کاهش بسیار زیاد درآمد می‌شود و ما داریم تلاش می‌کنیم این موضوع را با کاهش دستمزدهای بازیکنان و کارکنان جبران کنیم، از جمله خود مدیران، و به سراغ کاهش هزینه‌های دیگر هم رفتیم و برخی پروژه‌ها را متوقف کرده‌ایم.

بارسا مدل‌های خود و نحوه کارکردش را تغییر خواهد داد و به عنوان باشگاهی پیشرو، باید خود را به شرایط جدید سازگار کند.»

در سایر جاهای اروپا هم اوضاع خوب نیست. دسته برتر لیگ بلژیک اولین لیگی در این قاره شده که فصلش را به شکلی زودهنگام به پایان رسانده است. به این ترتیب جایگاه فعلی تیم‌ها در جدول به عنوان جایگاه نهایی آنها در نظر گرفته شده است، و در این شرایط، باشگاه بروژ قهرمان می‌شود. البته تصمیم نهایی در این باره ده روز دیگر گرفته خواهد شد.

باشگاه‌های لیگ برتر انگلیس هم اعلام کرده‌اند که معلوم نیست بازی‌ها از چه زمانی آغاز شود، اما آنها مصمم هستند که فصل را از سر بگیرند، چرا که در غیر این صورت مجبور خواهند شد پول حق پخش تلویزیونی بازی‌ها را پس بدهند که مبلغ بسیار بالایی است.

اسپانیا از نظر تعداد مبتلایان به ویروس کرونا از ایتالیا هم پیشی گرفته و حالا پس ز آمریکا در جهان دوم است. به این ترتیب بعید نیست که لالیگا راه بلژیک را برود.

مارکا چند روز پیش نوشت: «اگر لیگ تا ۷ تیر برگردد، به این ترتیب معنایش این خواهد بود که اوضاع در اسپانیا خوب نیست و فوتبال را باید کنار گذاشت. اگر در آن هنگام کل کشور به فعالیت طبیعی خود برگشتند بود، این یعنی فوتبال کمترین اهمیت را دارد.»

اگر لالیگا مانند لیگ بلژیک به پیش برود، بارسلونا برای سومین سال پیاپی فاتح لالیگا خواهد بود. اما مارکا نوشته که چنین سناریویی به ضرر بارسلونا خواهد بود.

لوپیس روخو در این روزنامه نوشت: «هرچند که لغو ادامه مسابقات فصل باعث می‌شود بارسلونا قهرمانی را به دست بیابود، اما این باشگاه به‌شدت با این تصمیم مخالف است. آنها نمی‌خواهند به این شکل قهرمان شوند، و دستاوردشان زیر سوال برود. آنها نمی‌خواهند زبان مالی داشته باشند.»

بارسلونا در این صورت ۱۷ میلیون یورو تنها از نظر بلیت‌فروشی ضرر خواهد کرد، و البته آنها باید ۲۰ میلیون یورو هم پاداش قهرمانی به بازیکنان تیم اصلی بدهند. روخو نوشته که بارسا ۱۰۰ ملیون یورو کسری خواهد داشت، و پیش‌تر هم مشخص بود که آنها باید حدود ۱۳۰ میلیون یورو از فروش بازیکن به دست بیاورند تا وارد منطقه قرمز نشوند و بتوانند نفس راحتی بکشند.

تا ۲۶۰۰۰ میلیون یورو هم نیاز است تا بازیکنانی مانند نیمار و لائوتارو مارتینس خریداری شوند.

با این حال، حتی خوش‌بین‌ترین افراد هم تردیدی ندارند که ادامه لیگ کار بسیار دشواری خواهد بود. این که باشگاه‌ها در نهایت چه تصمیمی خواهند گرفت نامشخص است، و این موضوع حتی می‌تواند روی موفقیت بارسلونا در یک دهه پیش رو تاثیر بگذارد.

تیمو ورنر یا لروی سانه؟ این موضوع صرف نظر از بحران ویروس کرونا، یکی از هیجان انگیزترین مباحثی محسوب می شود که این روزها هواداران و حتی سران باشگاه بایرن مونیخ را به خود مشغول داشته است. کدامیک از این دو بازیکن برای بایرن مونیخ مناسب تر است و این باشگاه در مهلت بعدی نقل و انتقالات می بایست کدامیک از این دو بازیکن را جذب نماید؟

در این موضوع بی تردید نظر هانسی فلیک سرمربی بایرن مونیخ بسیار حائز اهمیت خواهد بود، چون قرارداد این سرمربی ۵۵ ساله به تازگی تا سال ۲۰۲۳ تمدید شده و بر طبق اخبار منتشر شده حق ویژه ای برای وی در سیاست های نقل و انتقالانی باشگاه لحاظ شده است. در تابستان گذشته مونیخی ها بسیار نزدیک به جذب لروی سانه از منچسترستیتی بودند، اما چنین اتفاقی به

دلیل مصدومیت سنگین این بازیکن روی نداد. بر طبق اطلاعات Sport1 در این میان نگرانی ها و تردیدهایی برای انجام این انتقال به وجود آمده است.

نقش هانسی فلیک چیست؟

حسن صالح حمیدزیچ مدیر ورزشی باشگاه در ابتدای سال جاری میلادی در زمینه خرید تیمو ورنر و اینکه آیا این مهاجم تیم لایپزیش برای سیستم بایرن مناسب است یا نه، ابراز تردید کرده بود. حال هانسی فلیک می تواند در زمینه خرید احتمالی این مهاجم ملی پوش آلمانی به عاملی بسیار تعیین کننده بدل شود.

فلیک به عنوان سرمربی بایرن یکی از حامیان جذب تیمو ورنر ۲۴ ساله به حساب می آید و حتی در زمانی که به عنوان دستیار نیکو کواچ (سرمربی سابق) مشغول به کار بود، خواستار انجام چنین انتقالی بوده است. بر طبق اطلاعات Sport1 در صورتی که مسئولین باشگاه بایرن مونیخ نشان دهند که آنها نیز خواستار جذب این بازیکن هستند، تیمو ورنر نیز مشکلی با پیوستن به بایرن ندارد.

دیگر مسئله مهم که می تواند در خصوص تصمیم گیری بین خرید لروی سانه و تیمو ورنر تعیین کننده باشد، هزینه ای است که سران بایرن مونیخ می بایست بپردازند. بی تردید لروی سانه که قرارداد وی در تابستان جاری به پایان خواهد رسید با هزینه ای ۶۰ میلیون یورویی در دسترس نیست. این در حالی است که ورنر در قرارداد خود با باشگاه لایپزیش از بندی ۶۰ میلیون یورویی برای فسخ قرارداد و جدایی از این تیم برخوردار است.

اشتفان افنبرگ کاپیتان سابق بایرن نظری واضح در این زمینه دارد: «من از خرید ورنر پشتیبانی می کنم، چون وی پیشرفتی باورنکردنی

داشته است و به نظر من این ادعا که وی برای سیستم بازی بایرن مناسب نیست، به طور کامل بی معنی است. اما من در مورد سانه تا حدودی تردید دارم. در خصوص وی با توجه به مصدومیت سنگینی که پشت سر گذاشته باید محتاطا بود». پاتریک اومویلا از ملی پوشان سابق آلمانی اما نظری قطعی در این موضوع ندارد: «اگر بایرن مونیخ نمی تواند هر دوی این بازیکنان را با هم جذب کند، باید این پرسش را مطرح کند که نیازش به کدام یک از آن ها ضروری تر است. اما اگر خرید آنها منوط به مسائل مالی شود، من ورنر را انتخاب خواهم کرد».

انتعاف پذیری بالای تیمو ورنر تاثیر گذار است

با این تفاسیر کدامیک از این بازیکنان بیشتر برای سیستم بازی بایرن مونیخ مناسب است؟ کدامیک بیشتر می تواند به بایرن کمک کند و در خصوص پیاده کردن ایده های سرمربی تیم در زمین مفیدتر باشد؟
فرم مجذوب کننده ای که تیمو به ویژه در دور رفت از رقابت های فصل جاری خود به نمایش گذاشت، باعث گردید تا مزای بزرگ این مهاجم که همان انتعاف پذیری بالای وی است، به خوبی نشان داده شود. او می تواند در بایرن جایگزین روبرت لواندوفسکی در پست مهاجم هدف شود و به عنوان تنها مهاجم تیم ترکیب اصلی قرار گیرد. وی علاوه بر این می تواند در کناره های زمین، در پست تخصصی لروی سانه نیز قرار گیرد. ورنر همچنین از قابلیت بازی در پشت مهاجم تیم نیز برخوردار است. در واقع پست مورد علاقه او در زمین نیز همین پست است.

ورنر که از فصل ۱۷/۲۰۱۶ با ۱۵۰ بازی رسمی موفق به ثمر رساندن ۸۸ گل شده مهاجمی خطرناک تر نسبت به سانه محسوب می شود که در همین مدت زمان در ۱۳۴ بازی رسمی موفق به ثبت ۲۹ گل به نام خود شده است (Opta).

روزنامه‌صبح ایران

امتیاز

ترانسفر بزرگ بایرن مونیخ؛ سانه یا ورنر

علاوه بر این تیمو بسیار کمتر از سانه اقدام به سانتر می کند (با دقت ۱۷ درصد)، اما وی نسبت به سانه دریافت کننده پاس های بیشتری است (۱۲ درصد). با این وجود ستاره منچسترستیتی در هر بازی به طور میانگین ۲.۱ مرتبه اقدام به شوت زنی به سمت دروازه حریف می کند و این آمار برای ورنر ۱.۳ مرتبه در هر دیدار است. در زمینه تعداد پاس نیز لروی (با میانگین ۴۲ پاس در هر بازی) از آمار بهتری نسبت به رقیب لایپزیشی خود تیمو (با ۳۳ پاس در هر بازی) برخوردار است. در خصوص پیروزی در نبردهای دو نفره نیز سانه با ۴۷ درصد پیروزی دارای وضعیت بهتری نسبت به ورنر با ۴۱ درصد پیروزی است.

کدامیک برای سیستم بازی بایرن مونیخ مناسب تر است؟

پرسش مهمی که مطرح می شود این است که کدامیک از این بازیکنان برای سیستم بازی مورد نظر هانسی فلیک مناسب تر است. بازیکنان بایرن مونیخ زیر نظر هانسی تمایل بیشتری برای نزدیک شدن به دروازه حریف از خود نشان داده اند، ضمن اینکه بازی مالکانه (با تصاحب بالای توپ) نیز در این تیم تبدیل به یک اصل بنیادی شده است. لروی سانه با چنین سیستمی در منچسترستیتی و زیر نظر پپ گواردیولا به خوبی آشنا است. وی همچنین به خوبی می داند که چگونه می توان خط دفاعی تیمی که بسیار عقب بازی می کند را شکست و علاوه بر این در موقعیت های یک به یک برای سرمربی تیم سلاحی کشنده به حساب می آید. تیمو ورنر بر خلاف سانه برای مدت ها مهاجمی کلاسیک محسوب می گردید، اما پولیان ناگلزمن که برنامه تاکتیکی اش بر مبنای ضدحمله های سریع بنا شده، لایپزیش را به تیمی با مالکیت بالای توپ بدل ساخته و ورنر نیز نشان داده که

می تواند خود را به خوبی با سیستم جدید منطبق نماید.

برای انجام یک بازی مالکانه، تیم نیازمند برخورداری از آماری معقول و منطقی در زمینه دقت پاس های ارسالی است. لروی در فصل ۱۹/۲۰۱۸ به طور میانگین از دقتی ۸۵درصدی در پاس های ارسالی برخوردار بود. آمار تیمو در این خصوص در رقابت های فصل جاری بوندس لیگا به ۷۶ درصد می رسد که به صورت آشکاری ضعیف تر از آمار رقیبش است.

سیستم بازی بایرن همچنین بر مبنای بردن بازی به عرض میدان طراحی شده است (۵۲٫۶ متر) و در فصل جاری از بوندس لیگا تنها دوتوموند (۵۳٫۳ متر) بیشتر از بایرن مونیخ از عرض میدان بهره برده است. نحوه بازی سانه نیز بیشتر بر کناره های زمین پایه ریزی شده و وی می بایست ضمن عرض دادن به بازی تا خط عرضی زمین حرکت کند، در حالی که ورنر بیشتر به داخل زمین حرکت می کند و به نوعی به بازی تیم خودی عمق می دهد.

با این تفاسیر لروی سانه و تیمو ورنر هر دو از مزیت ها و برتری هایی برخوردار هستند. سانه با این پیش فرض که بتواند بعد از پایان دوران مصدومیت به فرم ایده آل خود بازگردد، برای سیستم بازی مالکانه مونیخی ها ساخته شده و می تواند در کناره های زمین به نقطه قوت این تیم بدل شود. ورنر اما مجبور است تا حدودی خود را به نوع بازی مونیخی ها منطبق کند و به بازی در کناره های زمین بسنده نماید، چون در حال حاضر با وجود روبرت لواندوفسکی امکان بازی در پست مهاجم نوک برای وی غیر قابل تصور است. ضمن اینکه وی باید از بازی در پشت روبرت لواندوفسکی نیز صرف نظر نماید، چون توماس مولر زیر نظر هانسی فلیک در چنین پستی تولدی دوباره یافته است.

برای بایرن مونیخ امکان جذب همزمان هر دو بازیکن وجود ندارد و به همین دلیل پرسش سانه یا ورنر، در داخل باشگاه به بحثی داغ بدل گشته است. البته نباید فراموش شود که جذب هر یک از این بازیکنان بستگی به آینده فیلیپه کوتینیو و ایوان پریشیچ دارد. بازیکنانی که در حال حاضر به صورت قرضی در بایرن حضور دارند و در انتهای این فصل می بایست تکلیف آنها روشن شود.

تیمو ورنر و لروی سانه هر دو البته از یک نکته اشتراک نیز برخوردار هستند: هر دوی آن ها این تردید را دارند که در بایرن مونیخ به خوبی پذیرفته می شوند یا نه. ورنر در حال حاضر در انتظار علامت و اشاره ای از مونیخ است. علامتی که امکان دارد به زودی از سوی هانسی ارسال شود.

روزالدینیو دیگر نمی خندد

سارویو یوفا برای تکلیف قهرمان لیگ چیست؟

عادی را پشت سر بگذارند و از مصدومیت‌های شدید در امان باشند. همچنین کیفیت مسابقات هم تحت تاثیر این تعطیلی طولانی و ناآمادگی بازیکنان قرار نمی‌گیرد.

اگر این اتفاق رخ دهد، در میان لیگ‌های معتبر اروپا لیورپول بیش از همه متضرر خواهد شد. این تیم با بورگن کلوپ موفق شده فاصله زیادی با رقیبانش بوجود آورد و هوادارانش پس از سه دهه انتظار در آستانه قهرمانی لیگ هستند، ولی اگر مسابقات ادامه پیدا نکند، بعید است که مستولان لیگ برتر انگلیس و سایر باشگاه‌ها قهرمانی این تیم را ببیزند و به احتمال زیاد فصل ناتمام اعلام خواهد شد.

بازیکن سابق تیم ملی پاراگوئه، نلسون کوئواس در روزهای کمی نخواهد داشت. اولین مورد همان وضعیت قراردادهای است که چفرین هم به آن اشاره کرد. باشگاه‌ها و بازیکنان زیادی برای نقل و انتقالات تابستانی برنامه‌ریزی کرده‌اند و انتقال مسابقات فصل جاری به فصل پاییز و زمستان این برنامه‌ها را مختل می‌کند. در این شرایط تکلیف بازیکنانی که قراردادنشان به اتمام می‌رسد هم نامعلوم خواهد بود.

اگر شرایط ویژه‌ای که همه‌گیری کرونا بوجود آورده طولانی شود، منطقی‌تر است که مسابقات فصل جاری نیمه‌تمام بماند و تیم‌ها پس از برنامه آماده‌سازی معمول، در پایان تابستان سراغ فصل جدید بروند، چرا که بازیکنان فرصت خواهند داشت روند آماده‌سازی

روزالدینیو دیگر نمی خندد

هارد آن را کپی کرده اند یا بخش های مهم آن را مورد بررسی قرار داده اند چون اطلاعات قابل توجهی برای مقامات قضایی در آن وجود داشته. به هر حال روزالدینیو به صورت عادی از موبایل خود استفاده می کند و حتی کارلس پوپول، کاپیتان سابق بارسلونا در زندان با او تماس گرفته و با هم حرف زده اند. این دو در زمان بازی در بارسلونا رابطه خیلی خوبی با هم داشتند.

بازیکن سابق تیم ملی پاراگوئه، نلسون کوئواس در روزهای کمی نخواهد داشت. اولین مورد همان وضعیت قراردادهای است که چفرین هم به آن اشاره کرد. باشگاه‌ها و بازیکنان زیادی برای نقل و انتقالات تابستانی برنامه‌ریزی کرده‌اند و انتقال مسابقات فصل جاری به فصل پاییز و زمستان این برنامه‌ها را مختل می‌کند. در این شرایط تکلیف بازیکنانی که قراردادنشان به اتمام می‌رسد هم نامعلوم خواهد بود. اگر شرایط ویژه‌ای که همه‌گیری کرونا بوجود آورده طولانی شود، منطقی‌تر است که مسابقات فصل جاری نیمه‌تمام بماند و تیم‌ها پس از برنامه آماده‌سازی معمول، در پایان تابستان سراغ فصل جدید بروند، چرا که بازیکنان فرصت خواهند داشت روند آماده‌سازی

تاریخ احتمالی از سر گیری بوندس لیگا: ۲۰ اردیبهشت!

فوتبال آلمان به عهده آن است. بیلد به نقل از یکی از سخنگویان سازمان لیگ آلمان اعلام کرد: «در حال حاضر ما در حال بررسی برنامه‌های مختلف هستیم و تصمیم نهایی‌مان به عوامل خارجی زیادی بستگی خواهد داشت.»

یکی از برنامه‌های پیشنهادی سازمان لیگ آلمان، به نقل از بیلد، برگزاری مسابقات پشت درهای بسته است به نحوی که در هر بازی تنها ۱۲۶ نفر اجازه حضور در ورزشگاه را خواهند داشت که شامل بازیکنان، کادر فنی، کادر پزشکی دو باشگاه، توپ جمع

شماره ۲۹۴۰

اخبار

وقتی جهنم چند درجه سرد شد

محمدحسین عباسی

اگر روزی حافظه‌ام تنها قدرت نگه‌داشتن سی ثانیه تصویر فوتبالی داشت، این گل را برای خودم نگه می‌دارم. آخرین غنیمت، بهترین غنیمت. اگر روزی دختر (یا پسر) کوچک‌ام درباره جادوی فوتبال چیزی پرسید، این تصویر را نشان‌اش خواهم داد. اولین جواب، بهترین جواب. تصویر بازیکنی که سرش را پایین نینداخت و با تمام سرعت به قلب دفاع نزد، ایستاد، زمان را برای چند لحظه متوقف کرد، ادای رفتن به چپ و راست را درآورد و از همه اطرافیان‌اش، تماشایی ساخت. نمایی از رونالدینیو، که این‌طور اغواگرانه فوتبال بازی می‌کرد.

این گل، به موزه‌ها تعلق دارد. به یکی از آن قفسه‌های شیشه‌ای شیک و بلند. به آن تابلوهای «دست‌نزد ممنوع». فکر می‌کنم برای تماشای این گل، باید بلیت خرید و دلار خرج کرد. و ما چقدر خوشبخت بودیم که «جانی» تماشایش کردیم. اگر بخواهیم مجسمه رونالدینیو را بسازند، باید مدافعان چلسی را هم در اطرافش خلق کنند، حتی پتر چک را، که یک گوشه ایستاده و نگاه می‌کند. حتی تماشاگران پشت دروازه چلسی در استمفوردبریج را که مهیوت و متحیر از خودشان می‌پرسند: «این دیگر از کجا آمد؟».

این گل معرکه، قبل از هر چیز به هنر نیاز داشت. به رها کردن هنجارها. به خراب‌کردن پیش‌بینی‌ها. این گل معرکه به هنر نیاز داشت و البته کمی شرارت. برای چند درجه سرد کردن جهنم. برای آن‌که دست تیمت را بگیري و دل از خصمه بیرون بزنی. برای آن‌که در اوج التهاب، یک ضربه نرم را به عنوان راه بازگشت در نظر بگیری. آن شب رونالدینیو و تیشم، با ضربه سر جان تری شکست خوردند و رونمست را ترک کردند اما هنوز، هیچکس نمی‌توانست از حرف‌زدن درباره این لحظه دست بردارد. اگر طرفدار بارسلونا بودی، می‌دانستی که خیال زود با اعجوبه برزیلی، دست‌ات به آن حلقه لغتی خواهد رسید.

حالا رونالدینیو، در حبس خانگی و فوتبال، گرفتار تعطیلی است اما حتما سال‌ها بعد، پدري دختر (یا پسر) کوچک‌اش با این گلی حیرت‌آور آشنا خواهد کرد و همه چیز را درباره رونالدینیو از آن‌ها خواهد گفت. بدون اشاره به خودویرانگری، پاسپورت جعلی و پول‌های از دست رفته، چند بیت شعر، در دفتری که چند خط خرابکاری هم دارد، در ستایش جادوگری که شماره ۱۰ می‌پوشید. لبخند می‌زد و به اندازه کافی، آرام می‌رقصید.

۲۲ سال گذشت؛ روزی که رئال دسته دومی نشد

چیزی که در این دوران مودی بعید و غیرممکن به نظر می رسد، ۷۲ سال پیش یک اتفاق کاملاً شدنی بود. رئال مادرید ۱۱ آوریل ۱۹۴۸ چیزی تا سقوط به دسته دوم فوتبال اسپانیا فاصله نداشت ولی در هفته پایانی توانست از این اتفاق تلخ جلوگیری کند. فصل ۱۹۴۷ برای رئال مادرید یک کابوس به تمام معنا بود. رئال در حالی به هفته پایانی رسیده بود که در طول فصل، دو بار مربی خود را عوض کرده بود و با «کیپینگ»، مربی انگلیسی پای به هفته آخر و مصاف با رئال اوپویدو گذاشت.

رئال برای بقا باید پیروز می شد و در ورزشگاه تازه تأسیس چامارتین به این هدف نیز رسید. دبل «دی پرودن»، باعث برتری ۲-۰ برابر تیمی بود که توافق رسیده از سه سال پیش می کرد و نه برای قهرمانی شانس داشت. رئال فصل را با ۲۱ امتیاز، ۶ بر، ۷ تساوی و ۱۲ شکست به پایان رساند و در نهایت رئال خیخون و رئال سوسیداد بودند که با ۱۸ و ۱۹ امتیاز سقوط کردند. رئال از ۱۱ بازی پایانی خود تنها موفق به کسب دو پیروزی شده بود و مربی بریتانیایی پس از حفظ رئال در دسته اول، دو فصل دیگر نیز سرمربی باشگاه بود تا اینکه هفته هفتم فصل ۱۹۵۰ از سمت خود برکنار شد. رئال به لطف کیپینگ بود که در دسته اول ماند و تا به امروز همراه با بارسا و بیلباو تنها تیم هایی هستند که هرگز به دسته پایین تر سقوط نکرده اند.

بوفون تا ۴۳ سالگی در یوونتوس خواهد ماند!

تابستان سال گذشته بود که جان لوییجی بوفون بعد از سبری کردن یک فصل در پاری سن ژرمن، با انتقالی عجیب دوباره با یوونتوس به توافق رسیده و قراردادی سی ساله منعقد کرد. بوفون در برخی های این فصل بایانکوئری در ترکیب ثابت قرار گرفته و نمایش خوبی هم داشته است. اما نشریه کوریه دلااسپورت امروز گزارش داد مدیران یوونتوس با جان لوییجی بوفون برای تمدید قرارداد به مدت یک فصل دیگر به توافق رسیده اند و بدین ترتیب دروازه بان ایتالیایی تا سال ۲۰۲۱ در این تیم ماندگار خواهد شد. اتفاقی که اگر رخ دهد بدان معناست که بوفون تا سن ۴۳ سالگی نیز در لیست بازیکنان یوونتوس قرار خواهد داشت. بوفون در فصل در ۱۱ بازی با سن ۱۱ در سری آ، لیگ قهرمانان و کوپا ایتالیا به میدان رفته که در این مدت سه بار کلین شیت کرده و ۹ گل نیز دریافت کرده است. این در شرایطی است که در اوایل فصل شرنی، دروازه بان لهستانی یوونتوس نیز مدتی قبل قراردادش را تمدید کرد و این یعنی تکلیف دروازه یوونتوس برای فصل بعد مشخص خواهد بود. بدین ترتیب شایعه انتقال دروازه بان هایی چون جیجی دناوارو یا حتی مانوئل نویر با داوید دخیا که دو ماهه جای خود در مطبوعات مطرح شده به نتیجه بوده و به نظر می رسد فصل بعد بایانکوئری از شرنی و بوفون در ترکیب بهره خواهد برد.